

Váradréten szolgálatba állt az ajándékorgona

Hollandia Gelderland nevű, Németországgal határos keleti tartományának Bredevoort nevű, másfél ezer lakosú, épp a holland-német határon található városkájából érkezett hetekkel ezelőtt Nagyváradra az a kétmanuális, kitűnő állapotban lévő, félévszázados korú elektromos templomi orgona, amely vasárnap óta a váradréti református gyülekezetet szolgálja annak istentiszteleti és más alkalmain. Az egyházközségnek és vezetőinek évtizedes álma teljesült ezzel, már két éve készültek arra, hogy beszerezzék új orgonájukat. Hollandiából kapták meg végül adományként a hangszerek eme királynőjét, idejuttatását, felújítását és üzembe helyezését adományokból sikerült megvalósítani. Ez utóbbi feladattal Bors László tusnádi orgona-építő mester és csapata birkózott meg nagy szakértelemmel.

Vasárnap délelőtt megtelt a réti templom az orgonaavató ünnepségen. Gárdonyi Zsolt és Kádár Ferenc gyönyörű szerzeményének, a *Magyar éneknek* („Hatalmas Isten, népek közé szórva...”) a hangjaira vonultak be a palástos szolgáltatók és a presbíterek, a

Nagyvárad Asszonykórus, a Várad Dalnokok és a Sztárai Mihály Kórus egyesített hangereje megrezgettette a népi szecesszió remekékként ismert templom falait. Pálfi József parókus lelkész köszöntötte a

híveket és a vendégeket, majd rá is tért a bevezető ceremóniára: négyes keresztelő dobogtatta meg a hallgatóság szívét és csalt mosolyt az ajkakra! Három fiúcska és egy leányka válhatott a keresztelés sákramentumának bevételével Jézus Krisztus hatalmas táborának, a magyar reformátusságnak és a réti gyülekezetnek a tagjává. A

zengő orgona- és énekszó, az érdeklődők tömege, a kollektív eskütétel és a váratlanul fejcskékjükre csöppenő keresztvíz meglephette a kicsiket, mert szinte egyszerre, kórusban kezdtek el az egyikük „intésé-

re” bögicsélni. Nyugtató szülői-keresztstülői karok oltalma vetett véget az emelkedett közderültséget keltő „hangoskodásnak”. Kezdődhetett a tulajdonképpeni hálaadó istentisztelet, amelynek elején Pálfi tiszteletes a 118. zsoltárból olvasott fel lekciónként szemelvényeket („Magasztaljátok az Urat, mert jó, mert örökkévaló az ő kegyelme!”).

A meghívott igehirdető Herman M. János lekipásztor, teológiai doktor, egyetemi tanár volt e különleges alkalommal, akit az egyházkerületben az utóbbi években szolgált egyik legkiválóbb prédikátorként tartanak számon, s akinek – feleségével, Hannie Mostertt Hermannal együtt – elévülhetetlen érdemei vannak az orgonaadományozó németalföldi református gyülekezet és a réti egyházközség közötti „tranzakció” létrejöttében. Nagy hatású prédikációjára külön visszatérünk holnapi lapszámunkban.

A meghívottak sorában jelen volt a bredevoorti gyülekezet két képviselője, Henk és Diny Luimes, valamint Tőkés László EP-alelnök is. Pálfi József lekipásztor köszöntötte őket és a más gyülekezetekből, településekről érkezettek. Köszönetet mondott mind az adományozóknak, mind a támogatóknak a hathatós segítségért, s röviden vázolta az orgonaszerzés történetét, amelynek révén egy olyan kitűnő minőségű hangszer került a Szeghalmi Bálint tervezte templom karzatára, amely az eredeti elképzelések szerint illeszkedik immár az istenháza architektúrájába. A bredevoortiak átnyújtották a lekipásztor az adományozó levelet, majd röviden bemutatták az impozáns hangszert is, amely azért vált úgymond fölöslegessé gyülekezetükben, mert a kisvárosban egyesült az addig létező két református gyülekezet, s ezentúl csak az újabb templomot és annak hangszert használnák. A hangszert egyébként mindvégig Zászkaliczky Tamás neves magyarországi orgonaművész szolgáltatta meg vasárnap délelőtt, előadva rajta az istentiszteleti rendben elhangzott énekek kíséretén kívül Bach egyik C-dúr prelúdiumát és J. G. Walter egyik korálját és annak variációit is.

Az orgonabeszerzés egyik fő támogatója Tőkés László, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület volt püspöke, az Európai Parlament jelenlegi alelnöke volt, aki felszólalásában méltatta és idézte az igehirdetőt, majd rámutatott arra, hogy az orgona egy áldott üzenethordozó eszköz, mely az evangéliumot és ezáltal Krisztus üzenetét közvetíti. „A kommunizmus idején lerombolták orgonáinkat, de íme a bizonyít-

ték arra, hogy a rombolás korszaka végleg lezárult. Elérkezett az építés időszaka” – jelentette ki. Tőkés László, aki felidézte, hogy éppen kilencven évvel ezelőtt jelent meg Kós Károlyék *Kiáltó szó* című röpirata, melynek tartalma ma is érvényes. „Legyünk mi is kiáltó szavak!” – szólított fel az erdélyi képviselő. De emlékeztetett arra is ennek kapcsán, hogy épp 65 évvel ezelőtt akadtak az erdélyi magyarság soraiban olyan előjárók, akik a Magyar Népi Szövetségbe tömörülve szavazatukkal szentesítették az idegen fennhatóságot népünk fölött, s csak Márton Áron katolikus püspök és néhány társa nem állt be az árulók sorába.

Az orgonaavatón végig éreztették kitűnő felkészültségüket az énekkarok. Nemzeti imánk eléneklésével zárult a templomi ünnepi együttlét, amelynek során megtudhattuk azt is, hogy a leszerelt régi orgona Váradcsillagvárosban fogja szolgálni az ottani gyülekezetet.

D. L.

Kultúrába oltott politika

Tárlatnyitó és összetartozás-erősítés címmel tudósított tegnap szalontai önkéntes munkatársunk egy szombati rendezvényről, amelyet kulturális eseményként harangozott be a szervező önkormányzat. Sára Péter megpróbálta az Arany

Palotában megnyílt képzőművészeti tárlatot kimondottan közművelődési aspektusból megközelíteni, hiszen eredetileg mind a publikumot, mind a bevont alkotóművészeket ennek örve alatt szólították meg és gyűjtöttek egybe. Ehhez ké-

pest kénytelen volt megállapítani: a tárlatnyitó politikai rendezvényté változott, mégis úgy döntött, elsősorban nem erre fókuszálja beszámolóját, ezt épp csak megemlíti, illetve a címben utal rá. Am mivel jelzést kaptunk Szalontáról, hogy ott sem mindenki örül annak, ha az önkormányzat és az RMDSZ – a kettő nagyjából ugyanaz – mindent átpolitizál, s ráadásul egysíkúan, egyszínűen és egyneműen teszi, utólag azzal egészítjük ki tegnapi beszámolóinkat, hogy nyugtázzuk: valóban megtörtént, hogy a helyi képzőművészek munkáinak szánt tárlat vernissázsát Török László szalontai polgármester és RMDSZ-elnök politikai pásmára terelte. Budapest XXI. kerületének fideszes vezetőit vendégül látva a Csepel és Nagyszalonta közötti intézményi és politikai kapcsolaterősítést tolta előtérbe, majd különféle díszokleve-

Stoika Gábor gitározott a tárlatnyitón

Közös politikai faültetés

Török és Németh Szilárd csepeli polgármester

leket osztott ki olyanoknak, akik valamilyen pártmunkát végeztek. Agyba-főbe dicsérte azt a munkát, amit az RMDSZ végez a kedvezményes honosítás terén, együtt a magyarországi kormánypártokkal. Török egyébként egyike azon kevés RMDSZ-es tisztségviselőknek, aki mindig is igyekezett jó kapcsolatokat ápolni a magyarországi polgári és nem-

zeti oldallal, ellentétben pártja országos és Bihar megyei hangadóival, a tavalyi budapesti kormányváltás óta pedig különösen keresi a Fidesz kegyeit, miközben az RMDSZ ideológusai és bértollnokai változatlan heveséggel és arroganciával szapulják úton-útfélen az Orbán-kormányt és annak természetes partnereit, szövetségeseit.